

๔. ภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนไทย

ด้านภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย ด้วยสมุนไพรสุกประคบ ใช้ความร้อนจากสุกประคบ ในการคลายอาการตึงเกร็งของกล้ามเนื้อลดอาการปวด ลดอาการติดขัดข้อ ทำให้พังผืดอ่อนตัวลง เพิ่มการไหลเวียนของโลหิตและการหดตัวของกล้ามเนื้อ (จับเส้น) ซึ่งเป็นการนวดเพื่อคลายกล้ามเนื้อ ให้หายจากอาการเจ็บปวดทางร่างกาย

ด้านสมุนไพร หมอแผนโบราณหรือเรียกว่าหมอชาวบ้าน โดยปลูกพืชที่นำมาปรุงเป็นยาสมุนไพรได้ ในการรักษาโรคต่างๆ เช่น โรคเบาหวาน ความดัน ฯลฯ

๕. ภูมิปัญญาด้านโภชนาการ

ด้านการแปรรูปกล้วยดิบ ด้วยการทำให้กล้วยฉาบ และกล้วยเนรอกแตก ซึ่งถือเป็นการถนอมอาหารที่สำคัญ และเพื่อต้องการที่จะเก็บรักษาอาหารไว้ให้นานที่สุด

ด้านการทำน้ำพริกจากหมู เป็นการถนอมอาหารให้สามารถเก็บไว้รับประทานได้ยาวนาน มีรสชาติที่อร่อยและพำรับประทาน มากยิ่งขึ้น แคนหมูเป็นอาหารพื้นบ้าน ของชาวส่านนาไทยสืบทอดกัน มาจน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตำบล โป่งแพร์ อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย

จัดทำโดย

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบล โป่งแพร์

ภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลโป่งแพร่

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ภูมิปัญญาชาวบ้านหรือทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้นได้เองและนำมาใช้ใ้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ใช้แก้ปัญหาเป็นเทคนิควิธีเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านที่คิดเอง ทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินชีวิต ในท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งได้สิ่งสม สืบทอดและเชื่อมโยงมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันภูมิปัญญาชาวบ้านในตำบลโป่งแพร่ มีทั้งหมด ๕ ด้าน

๑.ภูมิปัญญาด้านเกษตรกรรมและเศรษฐกิจ

ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเกษตรกรรมคือความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ และเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนามนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งสามารถพึ่งพาตนเองได้ ในสภาวการณ์ต่างๆ

๒.ภูมิปัญญาด้านดนตรีพื้นเมืองและนาฏศิลป์ไทย

ดนตรีพื้นบ้าน เป็นดนตรีที่อยู่คู่กับท้องถิ่นมาพาน ดนตรีพื้นบ้านอาจมาจากความเชื่อเรื่องประเพณี วัฒนธรรม ที่ต้องใช้อุปกรณ์หรือเครื่องดนตรีประกอบการทำพิธีต่างๆ ดนตรีเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นสื่อเสริมแต่ง ให้กิจกรรมทางประเพณีและพิธีกรรมที่มนุษย์ประกอบขึ้นนั้นเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๓.ภูมิปัญญาด้านหัตถกรรม

หัตถกรรม เครื่องมือเครื่องใช้ที่สร้าง ขึ้นด้วยมือ เป็นหลักภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม - การจักสาน เป็นภูมิปัญญา ที่สามารถนำสิ่งที่มียู่ในชุมชนมาประยุกต์ทำเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพ เช่น การแกะสลักงานไม้ การจักสาน ผ้าปักของชนเผ่า ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เครื่องแต่งกายของชนเผ่าการสะท้อนวิถีชีวิต ประเพณีวัฒนธรรมของชนเผ่า โดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นการฝึกหัดการเรียนรู้และ การถ่ายทอดสืบต่อกันมา

